

19/3
JK

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC073 (2)

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T325

datum uitspraak 12/02/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling) het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mr J.P.C. van den Bogaard, advocaat te Eindhoven,

te voldoen door:

het Bisdom 's-Hertogenbosch,
gevestigd te 's-Hertogenbosch,
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Bij advies van 8 oktober 2012 heeft de Compensatiecommissie een advies uitgebracht (met zaaknummer 2013CC073) naar aanleiding van het door verzoeker ingediende aanvraagformulier d.d. 27 februari 2012 voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige in de R.-K. Kerk Nederland, zoals gegrond bevonden door de Klachtencommissie in haar advies van d.d. 8 december 2011 met zaaknummer 2011T325, welke gegrondverklaring door verweerder bij brief d.d. 20 december 2011 was overgenomen.

In het hiervoor genoemde advies van de Compensatiecommissie heeft de Compensatiecommissie de aanvraag van verzoeker definitief ingedeeld in categorie 4, waarbij een beoordeling van mogelijke vermogensschade buiten beschouwing is gelaten, aangezien verweerder bij mailbericht van 25 mei 2012 had verklaard om hem moverende redenen af te zien van indeling in categorie 5.

1.2 Verzoeker heeft bij brief van 6 december 2012 te kennen heeft gegeven thans alsnog een beoordeling door de Compensatiecommissie te wensen van de door hem gestelde vermogensschade. Verweerder heeft bij brief van 1 juli 2013 daarmee ingestemd.

1.3 Bij brief van 6 augustus 2013 van mr. Van den Bogaard namens verzoeker is -krachtens artikel 19 van de Compensatieregeling- de geleden vermogensschade nader onderbouwd. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 13 augustus 2013.

1.4 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten en bewijs

Voor de vaststaande feiten en voor het door verzoeker overgelegde bewijs verwijst de Compensatiecommissie naar haar advies van 8 oktober 2012 met zaaknummer 2012CC073.

3. Categorie-indeling

3.1 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, het geleverde bewijs daarvan (zoals vermeld onder 2 en 3.1 in het advies van de Compensatiecommissie van 8 oktober 2012 met zaaknummer 2012CC073) heeft de Compensatiecommissie in haar advies van 8 oktober 2012 geoordeeld dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan pas sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden alsnog definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Overwegingen Compensatiecommissie m.b.t. ontvankelijkheid

4.1 Verzoeker had -vanwege zijn specifieke omstandigheden- in eerste instantie afgezien van het onderbouwen van eventuele vermogensschade gerelateerd aan het hem aangedane seksueel misbruik. Bij brief van 6 december 2012 heeft verzoeker uiteengezet een beoordeling van vermogensschade alsnog te wenselijk te achten. Verweerder heeft brief van 1 juli 2013 te kennen gegeven in te stemmen met een dergelijke beoordeling door de Compensatiecommissie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat verzoeker in zijn verzoek ontvankelijk dient te worden verklaard. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel gelet op de specifieke omstandigheden van dit geval, het feit dat verweerder er mee instemt, alsmede gelet op de uitleg die aan de Compensatieregeling (in het bijzonder aan de artikelen 19 en 32) gegeven dient te worden en ten slotte gelet op het feit dat de Compensatiecommissie zich in deze zaak niet eerder over deze vraag (of sprake is van substantiële vermogensschade ontstaan door het seksueel misbruik) heeft uitgelaten.

Artikel 32 van de Compensatieregeling staat hieraan niet in de weg, aangezien geen sprake is van een vorm van hoger beroep voor wat betreft het thans nog te beoordelen aspect; de vraag naar vermogensschade is immers niet eerder aan de Compensatiecommissie voorgelegd.

4.2 Ter zijde merkt de Compensatiecommissie op dat zij -zoals gezegd- thans alléén adviseert over mogelijke vermogensschade in relatie tot het seksueel misbruik, waarover zij zich nog niet eerder heeft uitgelaten. Het advies van de Compensatiecommissie van 8 oktober 2012 m.b.t. de categorie-indeling die passend is bij het aan de orde zijnde seksueel misbruik dat verzoeker is aangedaan, is -gelet op artikel 32 van de Compensatieregeling- een bindend advies dat niet voor enige vorm van hoger beroep vatbaar is. Dit brengt met zich dat de categorie-indeling die past bij het onderhavige gegrond verklaarde seksueel misbruik, niet wederom aan de Compensatiecommissie wordt voorgelegd.

5. Overwegingen Compensatiecommissie m.b.t. financiële compensatie

5.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een gedeeltelijke financiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoeker

5.2 Mr. Van den Bogaard heeft bij brief van 6 augustus 2013 de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker is in de 4^e klas van de lagere school gedoubleerd evenals in de eerste klas van de LTS. Verzoeker wijt dit doubleren aan de psychische gevolgen van het seksueel misbruik dat in die tijd en kort daarvoor had plaatsgevonden. Hij leed aan concentratiestoornissen, een minderwaardigheidscomplex, hetgeen zijn schoolprestaties negatief heeft beïnvloed. Het doubleren heeft tot vermogensschade geleid omdat hij twee jaar later op de arbeidsmarkt is getreden.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij een beter opleidingsniveau en bijbehorende baan had kunnen verwerven, indien het seksueel misbruik niet had plaatsgevonden. Hij wijst er in dat kader op dat zijn broers en zussen goed terecht zijn gekomen. Het werkzaam leven van verzoeker heeft daarentegen bestaan uit diverse kleine baantjes, totdat hij in [jaartal] wegens een verkeersongeval volledig arbeidsongeschikt is verklaard en in de WAO is beland.

Verzoeker is in zijn tienerjaren geconfronteerd geweest met verslaving aan diverse middelen. Deze verslaving heeft hij later in zijn leven onder controle gekregen. De psychische problemen van het seksueel misbruik hebben voor verzoeker ook op diverse vlakken hun schaduw geworpen op het aangaan en onderhouden van intieme relaties.

Hij maakt hoge medische kosten wegens medicijngebruik, die door verzoeker worden begroot op in totaal bijna €20.000 (daarbij ook het toekomstig medicijngebruik meewegend). Deze kosten komen voor zijn rekening. Ook is sprake geweest van kosten wegens het consulteren van een psychiater.

De totale schade wegens verlies aan verdienvermogen wordt door verzoeker begroot op € 94.284,--.

Concluderend wenst verzoeker aanspraak te maken op het maximaal toe te kennen compensatiebedrag.

standpunt verweerder

5.3 Verweerder heeft bij brief van 13 augustus 2013 gereageerd en -kort samengevat- te kennen gegeven af te zien van het geven van een inhoudelijk oordeel.

overwegingen Compensatiecommissie

5.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

5.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, beoordeeld.

5.6 Het is voor de Compensatiecommissie niet eenvoudig om de aangedragen factoren te wegen en zich een beeld te vormen hoe de levensgeschiedenis van verzoeker zich zou hebben ontwikkeld, indien het onderhavige seksueel misbruik wordt weggedacht. Daarbij gaat het meer in het bijzonder om de vraag op welke wijze verzoeker zich ontplooid zou hebben, welke opleiding hij alsdan zou hebben gerealiseerd en welke functies hij aansluitend zou hebben bekleed en met welk daarbij behorend salaris hij zich een inkomen zou hebben verschaft.

5.7 Op basis van de namens verzoeker overgelegde stukken, overweegt de Compensatiecommissie dat zonder gerede twijfel is komen vast te staan dat door verzoeker substantiële vermogensschade is geleden, als gevolg van het tegen hem gepleegde seksueel misbruik. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel gelet op het doubleren van verzoeker in zowel de vierde klas van de lagere school als het eerste jaar van de LTS. Nu de eerste keer doubleren plaatsvond in de periode, waarin ook het seksueel misbruik plaatsvond en de tweede keer doubleren plaats vond kort na het seksueel misbruik, rekent de Compensatiecommissie beide keren doubleren toe aan het seksueel misbruik. Dit brengt met zich dat de daaruit voortvloeiende vermogensschade voor vergoeding in aanmerking dient te komen. Ook is de Compensatiecommissie van oordeel dat verzoekers gemaakte en nog te maken kosten voor medicijnen en bezoek aan psychiater voor vergoeding in aanmerking dienen te komen, zij het gedeeltelijk wegens het summierlijk aangeleverde bewijs van zowel de hoogte van de gestelde bedragen als van het causaal verband met het verzoeker aangedane seksueel misbruik.

5.8 Wel is de Compensatiecommissie van oordeel dat niet alle gestelde vermogensschade voor vergoeding in aanmerking kan komen en wel om de navolgende redenen. Afgezien van het feit dat er geen bewijsstukken met betrekking tot het doubleren zijn overgelegd, valt ook niet vast te stellen wat de schoolprestaties van verzoeker waren in de periode voorafgaande aan het seksueel misbruik. Evenmin is in voldoende mate aannemelijk geworden door het latere verloop van verzoekers leven, dat hij de capaciteiten had om een hoger opleidingsniveau af te ronden.

Daarbij komt dat -bij gebreke van (voldoende overtuigende) bewijsstukken- de Compensatiecommissie van oordeel is dat een causaal verband tussen enerzijds de destijds aanwezige verslavingsproblematiek en de psychische problematiek en anderzijds het seksueel misbruik dat verzoeker is aangedaan, niet zonder gerede twijfel aannemelijk is en acht zij de gestelde, daaruit resulterende vermogensschade dan ook niet toewijsbaar. Ook komt daarbij dat vast is komen te staan dat verzoekers uitval voor het werk en de daarop volgende arbeidsongeschiktheid vanaf [jaartal] voortvloeit uit een verkeersongeval.

De stelling dat verzoeker -indien het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- piloot had willen of kunnen worden, passeert de Compensatiecommissie als te speculatief, nu dit niet nader aannemelijk is geworden aan de hand van bewijsstukken.

5.9 Alle feiten en omstandigheden afwegend komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat betaling van een bedrag van € 45.000,- geadviseerd dient te worden voor zowel immateriële als materiële schade. Verzoeker heeft van verweerder reeds een bedrag van € 25.000,- ontvangen naar aanleiding van het advies van de Compensatiecommissie d.d. 8 oktober 2012, met zaaknummer 2012CC073. Dit reeds ontvangen bedrag dient krachtens artikel 4 van de Compensatieregeling in mindering te worden gebracht op het thans te adviseren bedrag. Dit betekent dat een te adviseren bedrag resteert van € 20.000,-.

5.10 Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €1.566,53 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat dit bedrag integraal voor vergoeding in aanmerking.

Ten overvloede wordt het volgende opgemerkt. De omstandigheid dat in de eerdere procedure bij de Compensatiecommissie (resultierend in het advies van de Compensatiecommissie d.d. 8 oktober 2012 met zaaknummer 2012CC073) reeds een bedrag van €225,03 ter zake van kosten aan rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking is gekomen, doet aan voorgaande advies tot integrale betaling van de kosten van rechtsbijstand niet af.

6. Slotsom

6.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

6.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

6.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

7. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak;

- aan verzoeker een bedrag van € 20.000,-- (€ 45.000,- verminderd met de reeds betaalde € 25.000,--), alsmede
- aan de advocaat van verzoeker ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 1.566,53 inclusief kantoorkosten en BTW.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. K.H. F., de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 12/02/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter